

Ο ΡΙΝΟΚΕΡΟΣ

Οι οπαδοί του ρινόκερου έσειαν, ενώπιον του συγκεντρωθέντος στον Ιππόδρομο λαού, το πρωτότυπο επιστολής του βασιλιά της Πορτογαλίας Μανουήλ ΣΤ', δια της οποίας πληροφορούσε την Αυτού Αγιότητα τον Πάπα Κλήμεντα Β', εν έτει 1515, ότι ένας λευκός ρινόκερος των Ινδιών είχε αφιχθεί στη Λισσαβόνα, αφού είχε περιπλεύσει την Αφρική, ξεκινώντας από λιμένα της Ζανζιβάρης και φτάνοντας, τρεις μήνες παρά τρεις μέρες αργότερα, στον προορισμό του. Το πλοίο που τον είχε μεταφέρει είχε υποστεί σοβαρές αβαρίες, επειδή ο ρινόκερος δυσανασχετούσε όταν το πλήρωμα τον έδενε κατά την εκδήλωση θαλασσοταραχής και χτυπούσε βιαίως τις σπλές του στην κουβέρτα ή έπεφτε με δύναμη στο φιλαρέτο, όταν το μπότζι ήταν ισχυρό και τα παλαμάρια που τον κρατούσαν ασφαλή στη θέση του, λασκάριζαν από το βάρος του.

Σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού, ιδίως όταν το πλοίο περνούσε τη διακεκαυμένη ζώνη, το πλήρωμα, εν ονόματι της πίστης στον Θεό και τον βασιλιά του, μεριμνούσε να τρίβει την πλάτη του ρινόκερου με ψαρόλαδο και να τον ταΐζει με χλωρά χόρτα, που οι κανίβαλοι ιθαγενείς έφερναν με τα πλεύόμενά τους από τις πλησίον ακτές, αμειβόμενοι με καθρεφτάκια και ευτελέστατα κοσμήματα από υαλί χρωματιστό.

Η αποβίβαση του ρινόκερου στο λιμάνι της Λισσαβόνας είχε απαιτήσει τρεις μέρες παρά τρεις ώρες και είχε δυστυχώς θύματα, επειδή τα πλήθη είχαν συρρεύσει να δουν το θέαμα, σπρώχνονταν και πέθαιναν κατά δεκάδες λόγω ποδοπατημάτων, συμπλοκών και άλλων ανόμων ενεργειών, που οι δυνάμεις της τάξης δεν είχαν καταφέρει να αποτρέψουν λόγω της λαϊκής αγανάκτησης, η οποία ήταν καλό ότι έβρισκε τέτοια διέξοδο και δεν λάβαινε τη μορφή ανατροπής της τάξης.